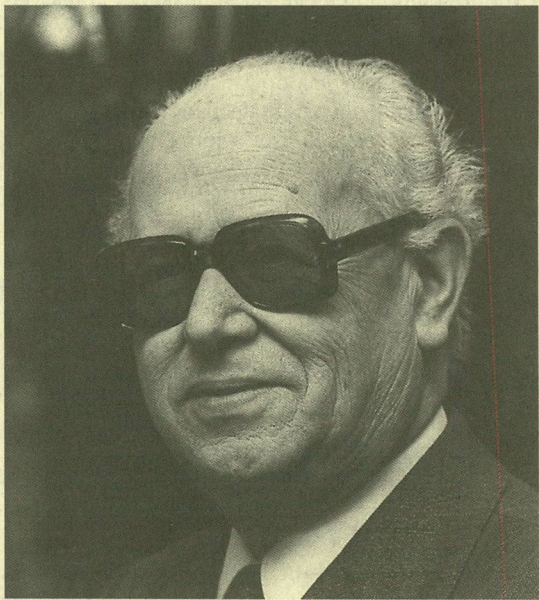

RENARD, Rafaël (Rollegem 24 november 1911).
Echtgenoot van Maria de Leebeeck.

Werd na studies in de rechten aan de Rijksuniversiteit Gent advocaat te Kortrijk, maar koos na de Tweede Wereldoorlog voor een administratieve loopbaan. Renard werd achtereenvolgens sociaal secretaris van de Federatie van de Scheikundige Nijverheid en directeur-generaal van de Federatie van Katholieke Werkgevers.

In zijn jeugd werd Renard als **flamingant** gevormd door **Maurits Geerardyn**, die toen onderpastoor te Rollegem was. In de jaren 1930 was hij actief in het **Verdinaso** en goed bevriend met **Joris van Severen** en andere leidende Dinaso-figuren. Na Van Severens dood in 1940 trok hij zich uit die beweging terug en onthield zich tijdens de oorlog van iedere politieke en flamingantische activiteit.

In de jaren 1960 speelde hij een belangrijke rol in de Belgische staatkundige ontwikkelingen. In 1961 werd hij adjunct-kabinetschef van de minister van binnenlandse zaken, **Arthur Gilson**, en oefende aldus een indringende invloed uit op de delicate besprekingen die leidden tot de **taalwetgeving** van 1962-1963 (vastlegging van de **taalgrens**, taalgebruik in bestuur en onderwijs). Wel slaagde hij er niet in de streek van **Komen-Moeskroen**, die hij persoonlijk zeer goed kende, bij Vlaanderen te houden. Het Belgische parlement benoemde hem in 1964 tot voorzitter van de nieuwe **Vaste Commissie voor Taaltoezicht**. Na zijn pensionering in 1976

Als adjunct-kabinetschef bij binnenlandse zaken beïnvloedde Rafaël Renard de taalwetgeving van 1962-1963. Hij werd voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (1964) en van de raad van bestuur van de Stichting Ons Erfdeel. (ADV.N)

werd hij opgevolgd door Johan Flerackers. Van 1981 tot 1984 was Renard president van de Orde van den Prince.

Via het tijdschrift *Ons Erfdeel* werd zijn interesse gewekt voor een dynamisch en actief Nederlands cultuurpolitiek beleid in de wereld. Toen de redactie van dit blad in 1970 besloot een vereniging in het leven te roepen om een Nederlandse cultuurpolitiek efficiënter te stimuleren, werd hij hierbij direct betrokken. Vanaf de oprichting in 1970 tot 1996 was hij voorzitter van de raad van bestuur van de **Stichting Ons Erfdeel**. Sindsdien is hij erevoorzitter.

WERKEN: 'De evolutie van de taalwetgeving in België 1873-1973: een vergelijkend overzicht', in *Twintig eeuwen Vlaanderen*, VI, 1979, p. 324-334; - 'De Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Opzet, werkwijze en resultaten', in *Ons Erfdeel*, jg. 22, nr. 3 (1979), p. 347-360; - met L. Lindemans, J. Vandeveld (e.a.), *De taalwetgeving in België*, 1981; - 'Talen in bestuurszaken, in de bedrijven en in de sociale betrekkingen', in *Algemene Praktische Rechtsverzameling*, 1983.

LITERATUUR: 'Raf Renard vijfenzestig', in *Het Nieuw Klimaat* (december 1976), p. 1.

MANU RUYS, JOZEF DELEU* EN DIRK VAN ASSCHE